Passe-Partout

Kunstmagazine - 2024

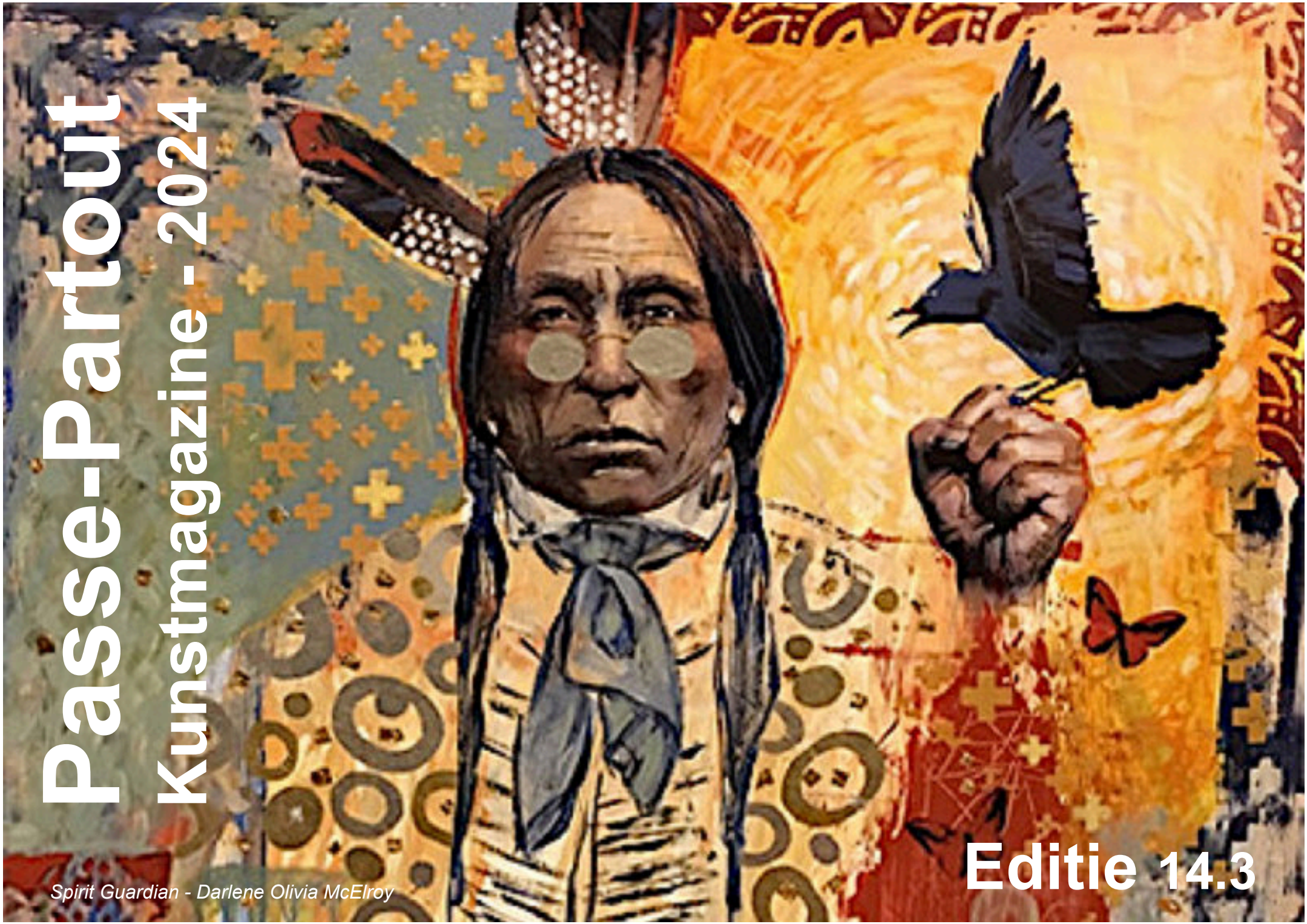

Spirit Guardian - Darlene Olivia McElroy

Editie 14.3

Darlene Olivia McElroy

Zij stamt af van een oude New Mexico-familie van kunstenaars en verhalenvertellers.

McElroy, geboren en getogen in Zuid-Californië, stamt af van een oude New Mexico-familie van kunstenaars en verhalenvertellers. Haar moeder was Spaans en er werd een beetje Native American aan toegevoegd om de boel op te fleuren.

Darlene is diep beïnvloed door de zomers die ze doorbracht op de boerderij van haar familie in Santa Fe, waar het rijke tapijt van het Spaanse leven de nachten vulde en de dagen en de natuur om haar heen helder kleurde.

Terwijl ze door haar gestructureerde oppervlakken, gevonden voorwerpen en rijke symboliek weeft, wordt de kijker meegezogen in een visuele wereld waarin kleur de rol speelt van een atmosferische sluier die de persoonlijke mythen van de kunstenaar omvat.

Voor haar is het maken van een kunstwerk hetzelfde als het lezen van Turks koffiedik: een verhaal wordt onthuld als je naar het oppervlak, de textuur en de kleur kijkt. Als je over het doek beweegt, kun je het verleden, het heden en de toekomst van de creatie zien.

Gedurende haar hele carrière heeft McElroy hoofd en hart gecombineerd in haar reis naar het maken van suggestieve mixed-media schilderijen. Ze is opgeleid als schilder en illustrator en heeft een obsessie voor materialen en het verkennen van nieuwe oppervlakken, materialen en technieken.

Haar werk wordt internationaal getoond in galeries en collecties.

He Who Stares

In tegenstelling tot zijn voorkomen, was hij een zachtaardige, eerlijke man en kon zijn directe blik ontmoedigend zijn. Het was alsof hij in je ziel keek en je waarheid kende.

Zijn zwijgen sprak boekdelen en zijn geest nam nogal wat ruimte in beslag.

30 x 30 cm
gemengde techniek op paneel.

He Has The Looks

Hij had het woeste, trotse gezicht van een havik en zijn daden waren legendarisch. In gevecht reed hij altijd voorop met een lange verentooi achter zich aan, die was dik van de adelaarsveren.
Elke veer stond voor een moedige daad en een overwinning op de vijand.

Zijn aanwezigheid was indrukwekkend.

20 x 20 cm
gemengde techniek op paneel.

Spirit Guardian

Een beschermgeest is een bovennatuurlijke leraar/gids en wordt vaak afgebeeld in dierlijke vorm.

Deze Spirit kiest en begeleidt een individu bij elke belangrijke activiteit door middel van advies en liedjes.

Met Crow als je voogd zul je een natuurlijk verlangen hebben om je land te beschermen en te verdedigen.

Spreek uw waarheid zonder angst.

De Kraai als geestdier inspireert ook tot vasthoudendheid. Wat de muur of barrière ook is, uiteindelijk zul je een manier vinden om er omheen te komen.

91 x 61 cm
Gemengde techniek op canvas.

Mr. Grumpy

Hoewel omringd door de prachtige zon, kleuren en texturen van het zuidwesten en begeleid door zijn geest keek meneer Chagrijn altijd serieus naar hem.

Hij had dringend behoefte aan een antidepressiva.

61 x 61 cm
Gemengde techniek op paneel.

Mr. Lucky

Mr. Lucky was een flamboyant karakter, een geboren artiest.

Hij droeg zijn turkoois kralen, goudkleurige pince-nez-bril en zijn gelukskaart in zijn hoed terwijl hij dobbelde.

Kaartspelen en het vertellen van eindeloze verhalen daar was hij goed in.

En als je geluk had liet hij je zelfs zijn boog schiet vaardigheden zien.

91 x 61 cm
Gemengde techniek op canvas.

Peace, Love & The Need for Speed

Hij hield van de wind in zijn haar als hij rond reed op zijn Harley.

Te hard rijden op de snelwegen en binnenwegen waren voor hem een natuurlijk hoogtepunt.

Hij ging door de kleine woestijn rijden, langs dorpen en pueblos (Indiaanse volkeren) om de liefde en vrede te verspreiden.

91 x 91 cm
Gemengde techniek op canvas.

Los Colores

Ze liep blootsvoets door de natuur en droeg haar favoriete 'hupil'
(traditionele Mexicaanse jurk) die haar grootmoeder haar had gegeven.

Ze gaf zichzelf iedere dag een andere naam. De naam van een bloem of vrucht.

Rosa, Marisol, Frambuesa, Margarita en meer.

Ze hield van het gevoel van gras tussen haar tenen en het lopen in snelstromende beekjes. Het leven was goed.

71 x 56 cm
gemengde techniek op canvas.

Southwest Patchwork

De zuidwestelijke woestijn is een caleidoscoop van kleuren, texturen, scherven, reptielen en nog veel meer.

Ik kan er dagen doorbrengen, om de heuvels te verkennen en van alles te ontdekken.

Daarna keer ik moe terug naar huis, maar wel ongelofelijk blij.

61 x 91 cm
gemengde techniek op paneel.

Email : **macbruja@earthlink.net**
Website : **https://www.darleneoliviamcelroy.com/**

Darlene Olivia McElroy

Expositie

Bloom

in Paleis Het Loo
Tot 1 september 2024

Koninklijk Park 16, Apeldoorn
https://paleishetloo.nl

Sinds jaar en dag geniet de mens van bloemen. De aantrekkingskracht van bloemen is het vluchtige: ze zijn er maar heel even. We zetten de schoonheid van de bloem vast in de tijd. Inzoomen op de zintuigen is daar een geschikte manier voor. Zo leer je als bezoeker beter en op een andere manier kijken. Kijk, ruik, voel, hoor en proef en laat de tijd even stil staan.

Hierbij wordt ook vanuit verschillende invalshoeken gereflecteerd op de bloementeelt vandaag de dag. Gedurende Bloom zullen, naast bloemsierkunst van de bloemenkamer van Paleis Het Loo, ook leerlingen van verschillende praktijk onderwijsinstellingen bloem installaties samenstellen en tonen op het entreebalkon i.s.m. de bloemenkamer van Paleis Het Loo.

Wie is het kimono meisje in de schilderijen van Breitner ?

Eind 19e eeuw vroeg de Nederlandse kunstschilder George Hendrik Breitner (1857 – 1923) een jong meisje om voor hem te poseren in kimono
Het resulteerde in een aantal iconische schilderijen

Wie is zijn model ?

Breitner bracht het impressionisme naar Amsterdam. In de jaren 80 van de 19e eeuw trok hij door de stad met zijn penselen en doek.

De verfstreken op zijn schilderijen waren even vluchtig als het stadsleven van Amsterdam. Toch behoren niet de stadsgezichten, maar juist de intieme portretten van een jong meisje, tegenwoordig tot zijn favoriete werken.

Het kimono meisje was de destijds 16 jarige Geesje Kwak. (Geesje is een verklein woord voor Gezina) Zij was zestien jaar en kwam uit een Zaans schippersgezin dat in 1880 naar Amsterdam verhuisde. Zij werkte als verkoopster van hoeden.

Breitner was een keurige kunstenaar. Zijn relatie met Geesje was puur zakelijk en hij betaalde haar voor de uren die ze poseerde. Breitner maakte foto's met zijn box camera, ongekend voor die tijd.
Tijdens de poseer sessies maakte Breitner ook foto’s van Geesje.
Breitner bezat een eenvoudige box camera, waarmee hij meerdere opnamen na elkaar kon maken. Op basis van de foto’s schilderde Breitner later de doeken. Deze procedure was uniek voor het einde van de19e eeuw, waarin fotografie nog weinig gebruikt werd door kunstschilders.

Geesje in kimono

In de werken zien we Geesje Kwak in een Japanse kimono in meerdere poses op een bed liggen. Ze kijkt niet in de camera en lijkt in zichzelf gekeerd. Op de achtergrond staat een Japans kamerscherm en op de vloer ligt een exotisch ogend tapijt.

De hele sfeer ademt oriëntalisme. Breitner ensceneerde alles zo dat het leek of zijn model in een Japans boudoir woonde, al passen de Perzische kleden die hij neerlegde er natuurlijk minder goed bij. Maar die zorgen voor een warme uitstraling.

Alle schilderijen die Breitner van Geesje Kwak in kimono maakte, zijn warm door het gebruik van overvloedige rode verf, en door de intimiteit van een meisjes model op een divan of voor een spiegel.

Het is de volmaakte illusie. We kunnen zomaar dat atelier binnen en kijken naar Geesje en naar haar blauwe, rode en witte Kimono's.

Geesje Kwak had een melancholieke blik, een tenger postuur, en een verlegen uitstraling. Die kimono's waren veel te groot voor haar magere lijf, maar dat wekt juist een zekere ontroering.

Ze ondergaat alles zonder protest en ligt en zit en staat geduldig tot meneer Breitner klaar is met zijn schilderij.

Twee jaar lang, tussen haar zestiende en achttiende jaar is ze zijn model.
In 1893 schilderde hij haar voor het eerst. Dan staat ze voor de spiegel en frunnikt wat aan haar oorringetje. Daarna volgden nog twaalf meisje-in-kimono schilderijen. En natuurlijk alle foto's en tekeningen die hij van haar maakte.

Het gaat ook niet alleen om die kimono's, het is het jonge model dat zo liefderijk door Breitner is vereeuwigd.
Het is de verstilling die we zo mooi vinden.
De mensen in Breitner's tijd vonden die volgens hen 'lelijke, grof en stokkig' geschilderde Geesje maar niks. Ze bewonderden wel de tapijten en ze keken verrukt naar de kimono's.

Jonggestorven romantiek

De bijzondere samenwerking tussen Breitner en Geesje Kwak kwam echter al snel ten einde.

Nog voor de voltooiing van waarschijnlijk het laatste meisje in kimono, emigreerde Geesje in 1895 naar Zuid-Afrika, waar ze op 22 jarige leeftijd aan tuberculose overleed.
Het verhaal van de jonggestorven Geesje geeft een bepaalde romantiek aan het geheel van de kimono serie.

Breitner heeft haar met zijn impressionistische schilderijen onsterfelijk gemaakt.

* Het Rijksmuseum heeft recentelijk een boek uitgegeven met als titel "Breitner, meisje in kimono" Het boek kost 20 euro en is online te bestellen.

George Hendrik Breitner

EXPOSITIE
ben vieqers
MEESTER VAN LICHT
LUCHT EN WATER
B. Viegers
EXPOSITIE T/M 8 SEPTEMBER 2024
Westlands Museum
www.westlandsmuseum.nl

Salvador Dali

Dalí's betoverende Ménagère bestekset (1957)

Iconische kunstenaar Salvador Dalí is ongetwijfeld een surrealistische superster. Naast de kenmerkende snor hebben zijn kunst en filosofie een grote invloed gehad op de manier waarop kunstenaars hun diepste gedachten uiten.

In zijn beste jaren waren Dalí en zijn surrealistische tijdgenoten geïnteresseerd in constructies van tijd, herinnering, dromen en de onvoorspelbaarheid van de verbeelding.
Dalí paste ze ook toe op zijn minder bekende werken, waaronder een zesdelige bestekset

Dalí's betoverende Ménagère bestekset bestaat uit zes delen, twee vorken, twee messen en twee geëmailleerde lepels.
Deze fantasievolle bestekset, verkocht in 2012 voor $ 28.125,00 is een tot nadenken stemmende collectie geïnspireerd door de natuur.

Dalí's olifantenvork is gemaakt van drie scherpe tanden die op een bed van twee bladvormige stukken liggen.
De olifantenkop zit net onder de tanden met twee rode ogen en vleugel vormige oren.

Biomorfe curven (vormen van art Nouveau ontwerpen) waaruit het slakkenmes bestaat, stralen de paradoxale toestand uit waarin deze ongewervelde dieren leven.

De zachte binnenlichamen en harde buitenschalen van slakken zijn een paradox die Dalí betoverde en hem inspireerde om dit in de beeldende kunst te onderzoeken.

Deze bestek serie is duidelijk geïnspireerd op de vorm en texturen van bladeren, waardoor gebladerte verandert in iets bijna onherkenbaars.

Bekijk de twee artisjok lepels eens van dichterbij.
De ovale kop van de lepels is iets anders van formaat en heeft gekartelde randen die de organische bladeren van een artisjok uitstralen.

Diep paars met strepen in lichtblauw, geel en groen voegen diepte toe.

Tenslotte de visvork. Aan het uiteinde van dit object steken vier tanden, gedraaid als wijnranken.
Het lichaam is bedekt met schubben, vinnen, ogen en een staart, bijna alsof deze vis voor je ogen weg zou kunnen zwemmen.

In de kern houden de surrealistische werken zich bezig met de psychologische, biomorfe vormen en de fragmenten van dromen.

De dubbelzinnigheid van dromen zet een kunstenaars als Dalí ertoe aan de kracht van nieuwsgierigheid te onderzoeken.

De Spaanse kunstenaar omarmt de fundamentele componenten van het surrealisme en activeert daarbij verschillende sensaties.

http://thedali.org

Salvador Dali 1904 - 1989

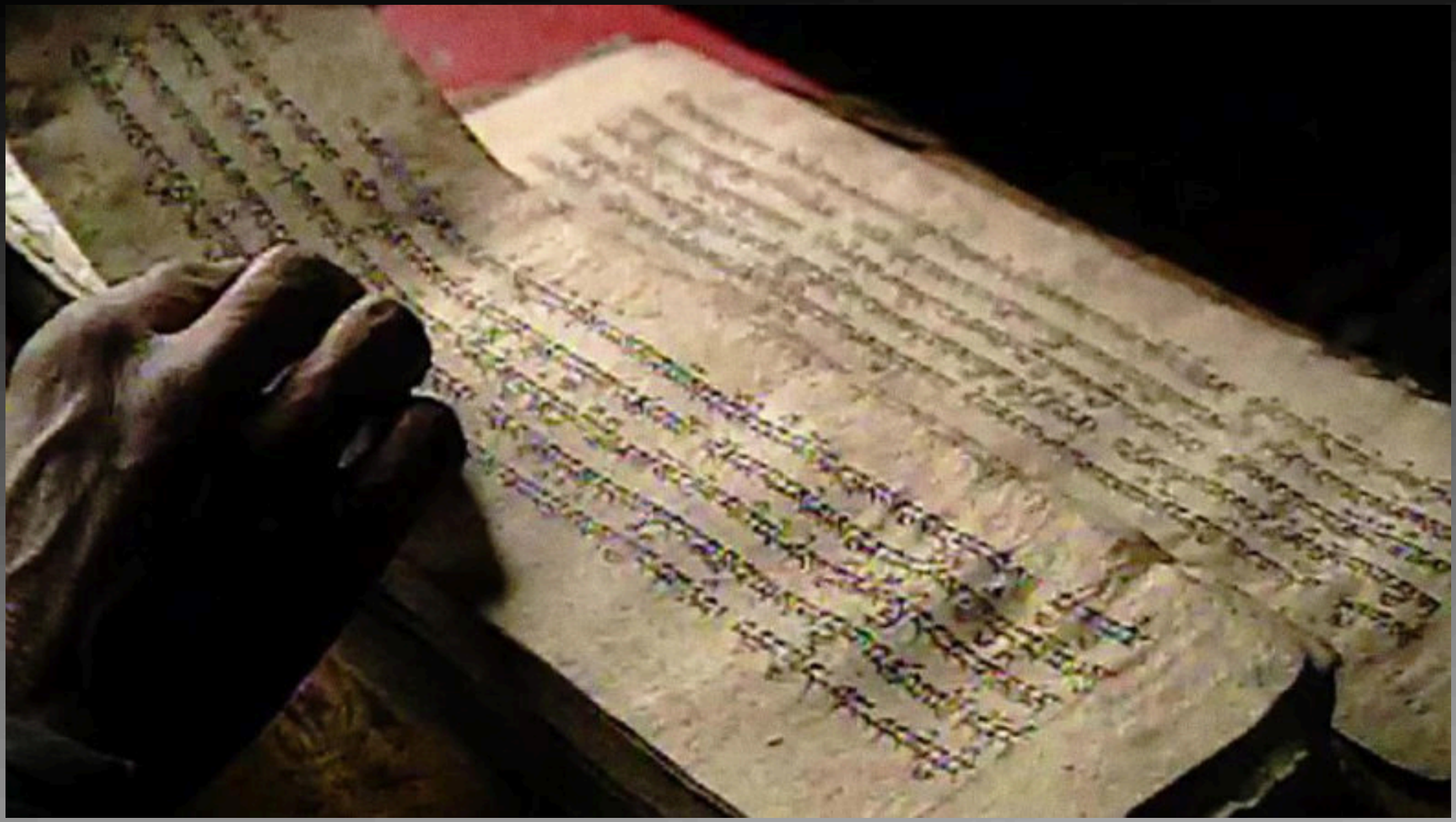

Oude bibliotheek in Tibet creëert een digitaal archief van zijn 84.000 antieke geschriften

Het Sakya-klooster in Tibet herbergt vele wonderen.
De collectie, opgericht in het jaar 1073, omvat enkele van de oudste Tibetaanse kunstwerken, evenals oude manuscripten en boeken.
Gezien de afgelegen ligging lijkt de inhoud van deze bibliotheek misschien onbereikbaar voor internationale wetenschappers.

Gelukkig is de Sakya-klooster bibliotheek, in een poging deze oude documenten te behouden, in 2011 begonnen met het digitaliseren van haar bezittingen en is ze goed op weg met haar missie.

Het grootste deel van de collectie van de bibliotheek bestaat uit boeddhistische geschriften. Dit houdt verband met het feit dat het klooster de belangrijkste zetel is van de Sakya-school van het Tibetaans boeddhisme.

De bibliotheek bevat niet alleen literatuur stukken, maar ook werken over geschiedenis, filosofie, astronomie, wiskunde, landbouw en kunst.

Tot de meest bijzondere bezittingen behoren volumes met palmblad manuscripten, die de tand des tijds hebben doorstaan, dankzij het droge klimaat in de regio.
Het zwaarste geschrift, weegt 1100 pond.

Zijne Heiligheid, de 41e
Sakya Trizin, Khenchen Appey Rinpoche (1927-2010), de meest gekwalificeerde leermeester van het Tibetaanse boeddhisme, heeft het belang benadrukt van het verzamelen, digitaliseren en publiceren van belangrijke teksten om een authentieke en volledige overdracht van de regels en normen van het persoonlijk gedrag (Dharma) aan toekomstige generaties te garanderen.

Het zwaarste geschrift, weegt 1100 pond.

Tibetaanse monniken tijdens het gebed

Door het terugvinden en publiceren van vele delen met belangrijke geschriften uit de Sakya traditie heeft Rinpoche een onmetelijke bijdrage geleverd aan de Dharma in het algemeen en aan de Sakya-traditie in het bijzonder.
Gezien de enorme omvang van het initiatief duurde het tot 2022 voordat alle boeken werden geïndexeerd.
Tot nu toe is slechts 20% volledig gedigitaliseerd en beschikbaar in het originele Tibetaans.

In navolging van de missie om deze teksten voor toekomstige generaties te bewaren, zijn de werken beschikbaar onder een Creative Commons-licentie voor educatieve en wetenschappelijke doeleinden.

Deze waardevolle bronnen kunnen worden geraadpleegd op de Sakya Digital Library-website.

http://sakyalibrary.com/Home/Index

Geschiedenis Festival 2024

Historisch Nieuwsblad presenteert met trots en vreugde een nieuwe editie van het
Geschiedenis Festival! Bereid u voor op een historische dag vol lezingen van de beste sprekers uit binnen- en buitenland, frisse inzichten, scherpe discussies, interviews, muziek, en leerzame workshops.

Ook dit jaar kunt u genieten van een gevarieerd programma in de verschillende zalen van de PHIL, de Gravenzaal en het Noord-Hollands Archief in Haarlem.

Er is voor elke geschiedenisliefhebber wat wils.
De volgende onderwerpen passeren de revue :

De Tempeliers, Bronstijd, erfenis van Nelson Mandela, laatste slachtoffers van de Amerikaanse slavenhandel, de macht van een Amerikaanse president. De wereld volgens Maarten van Rossem. Nep, mensen en robots.
Pre koloniale geschiedenis van Afrika. Een toneel stuk uit de 17e eeuw. Schokland het eiland dat niet meer bestaat. Historisch onderzoek met een luchtje. Oorlogsmisdadigers, genocide plegers en misdadigers. Hitler door de ogen van het Duitse volk. Vrouwen in medische collecties. Etc.

Tickets voor het festival en de lunch zijn nu verkrijgbaar.
We zien u heel graag op zaterdag 12 oktober in Haarlem!
(10.00 uur - 18.00 uur)

https://www.historischnieuwsblad.nl/geschiedenisfestival/

PHIL Haarlem, Lange Begijnestraat 11, 2011 HH Haarlem

Kunstenaar
of hobbyist?
dekwast.nl

FRIDA KAHLO Forever Yours

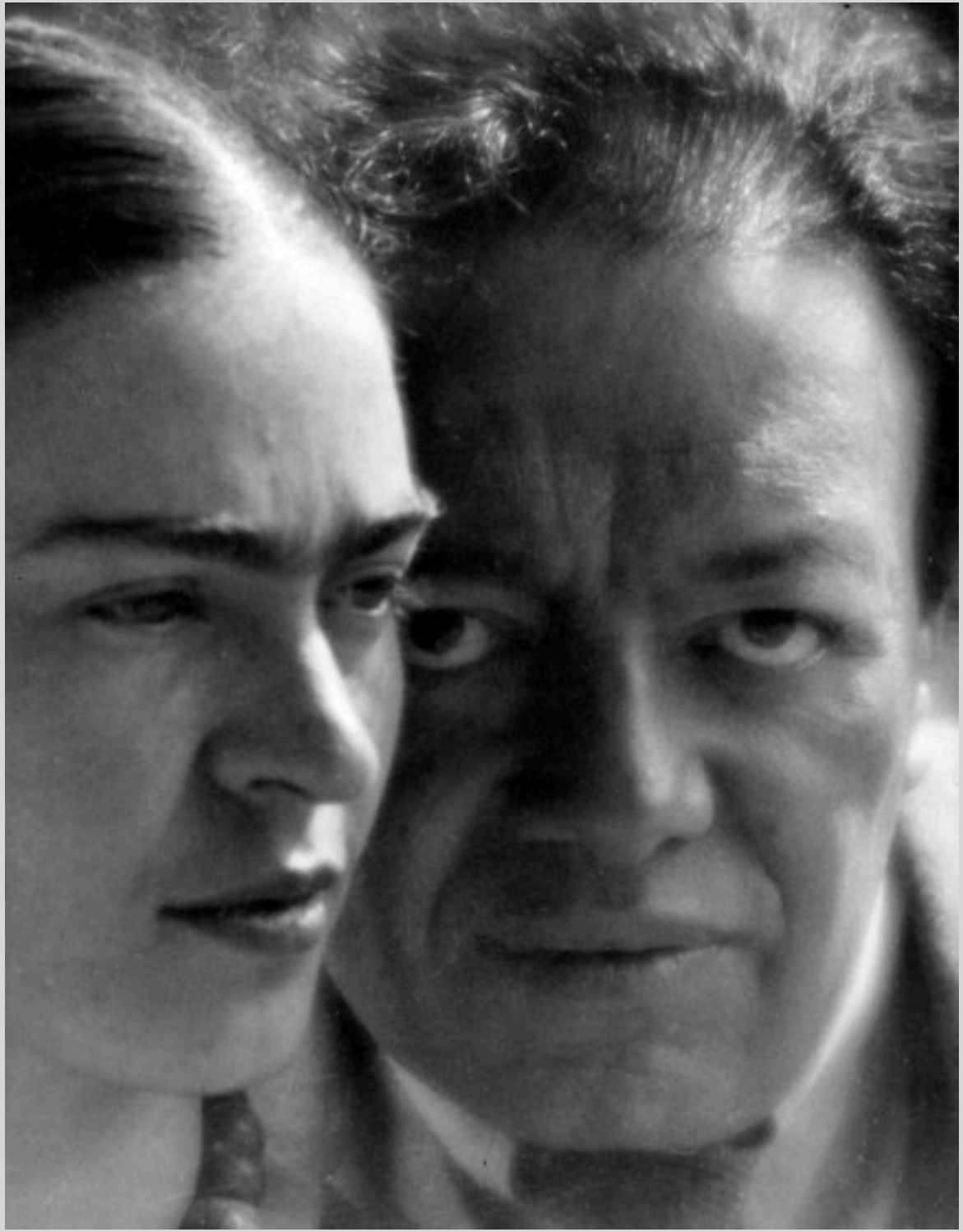

Een tentoonstelling in New York City met bijna vijftig foto's van de iconische kunstenaar geeft nieuw inzicht in het leven van Frida Kahlo

Visionaire kunstenaar Frida Kahlo leidde een fascinerend leven dat nog steeds tot de verbeelding van het publiek spreekt.

Een nieuwe tentoonstelling in New York City geeft een dieper inzicht in alle facetten van haar leven door bijna 50 foto's van de kunstenaar te tonen.

FRIDA KAHLO, Forever Yours, te zien bij Throckmorton Fine Art, gaat van haar vroege foto's gemaakt door familieleden naar haar iconische portretten van Nickolas Muray.

Foto's: Frida en echtgenoot Diego Rivera.

Onderweg zien we haar creatieve proces terwijl ze poseert voor schilderijen, maar ook intieme momenten uit haar privéleven met haar man en collega-kunstenaar Diego Rivera.

De foto's, die haar leven documenteren vanaf het moment dat ze een peuter was tot vlak voor haar dood, vormen slechts een klein deel van de enorme collectie van Spencer Throckmorton

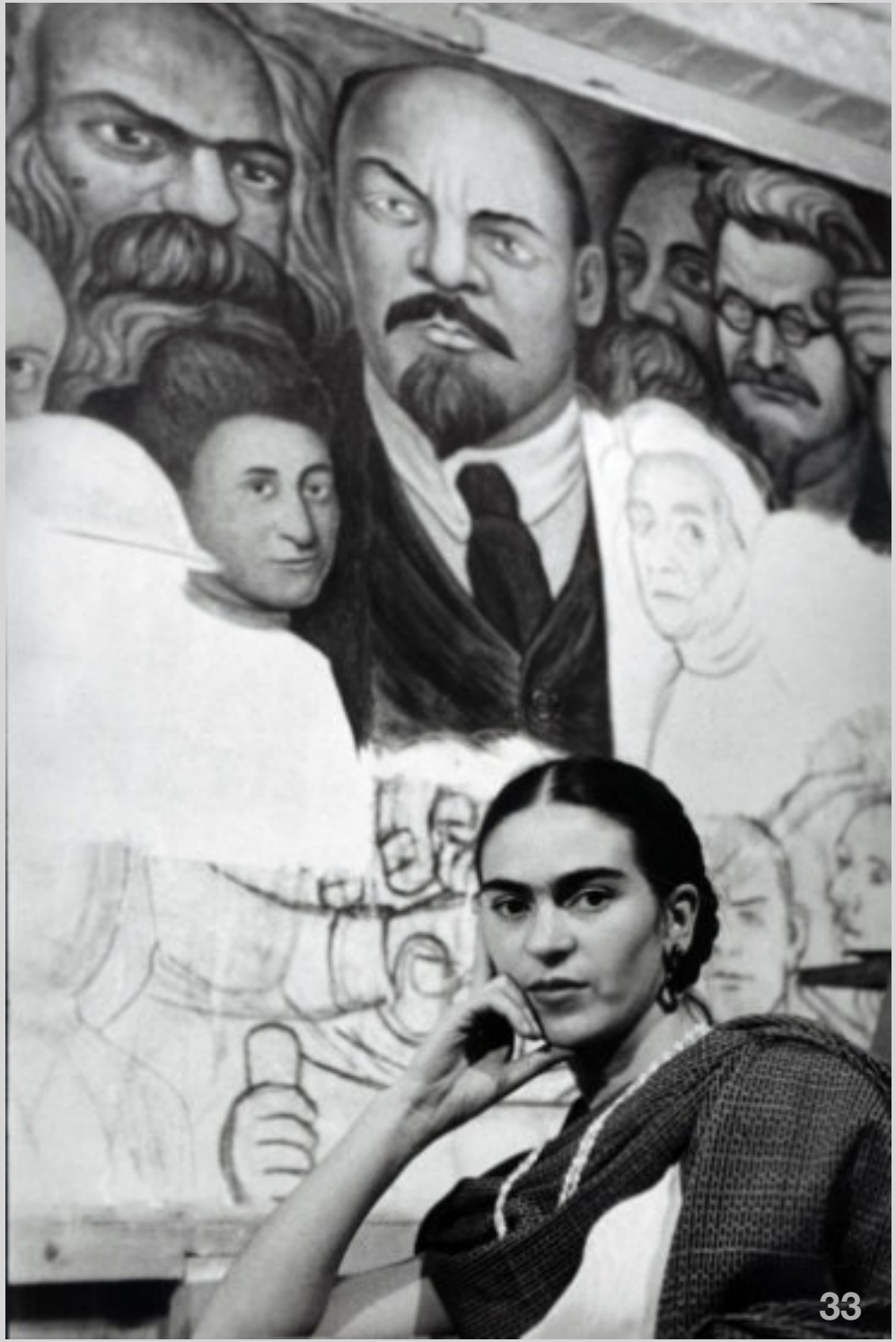

Throckmorton verzamelt foto's van Kahlo sinds de jaren zeventig, toen hij naar Mexico-Stad reisde op zoek naar afbeeldingen van de iconische kunstenaar.

Sindsdien is zijn collectie uitgegroeid tot meer dan 200 foto's, waardoor het een van de meest complete privécollecties is die Kahlo's leven documenteert.

Om de tentoonstelling compleet te maken heeft de galerie ook een aantal tekeningen, een origineel gouache-exemplaar en een door de kunstenaar gedragen blouse tentoongesteld.

Dit draagt bij aan de completering van de visuele biografie van een van de meest invloedrijke kunstenaars van de 21e eeuw.

FRIDA KAHLO, Forever Yours is tot 21 september 2024 te zien bij Throckmorton Fine Art in Manhattan.

Een tentoonstelling in New York City met bijna vijftig foto's van de iconische kunstenaar geeft nieuw inzicht in het leven van Frida Kahlo.

Frida Kahlo
Forever Yours

Léon Spilliaert

maakte kunst voor zichzelf

Léon Spilliaert maakte kunst voor zichzelf, en niet om de in geschiedenisboeken te komen

Na 3 maanden hield hij de kunst academie voor gezien

Léon Spilliaert (1881-1946) was een autodidact.
Op zijn 18de zat hij drie maanden op de Academie van Brugge in België maar toen was hij het beu. Hij wilde zijn eigen weg gaan. Hij had geen zin anatomisch juist te leren tekenen en de zoveelste schilder in de rij te worden.

Terwijl hij zichzelf leerde tekenen, las hij zich te pletter en verdiepte hij zich in de filosofie van Nietzsche.
Het was de tijd dat het symbolisme in de kunst en de literatuur opgang maakte.

De twee werelden kwamen samen toen Spilliaert in 1902 de Brusselse uitgever van bibliofiele boeken Edmond Deman ontmoette.
Deman schakelde geregeld kunstenaars in om zijn boeken te illustreren. Hij zag wel iets in de jonge Spilliaert. Vanaf 1902 werkten de twee samen.

Spilliaert is geen symbolistisch kunstenaar. Daarvoor is zijn werk te realistisch

Het is wel een realisme met een sterke emotionele lading. Of hij nu een straat- of strandbeeld dan wel een stilleven of een vissersvrouw schilderde, je proeft keer op keer dat de kunstenaar met veel melancholie en somberte naar de wereld keek.

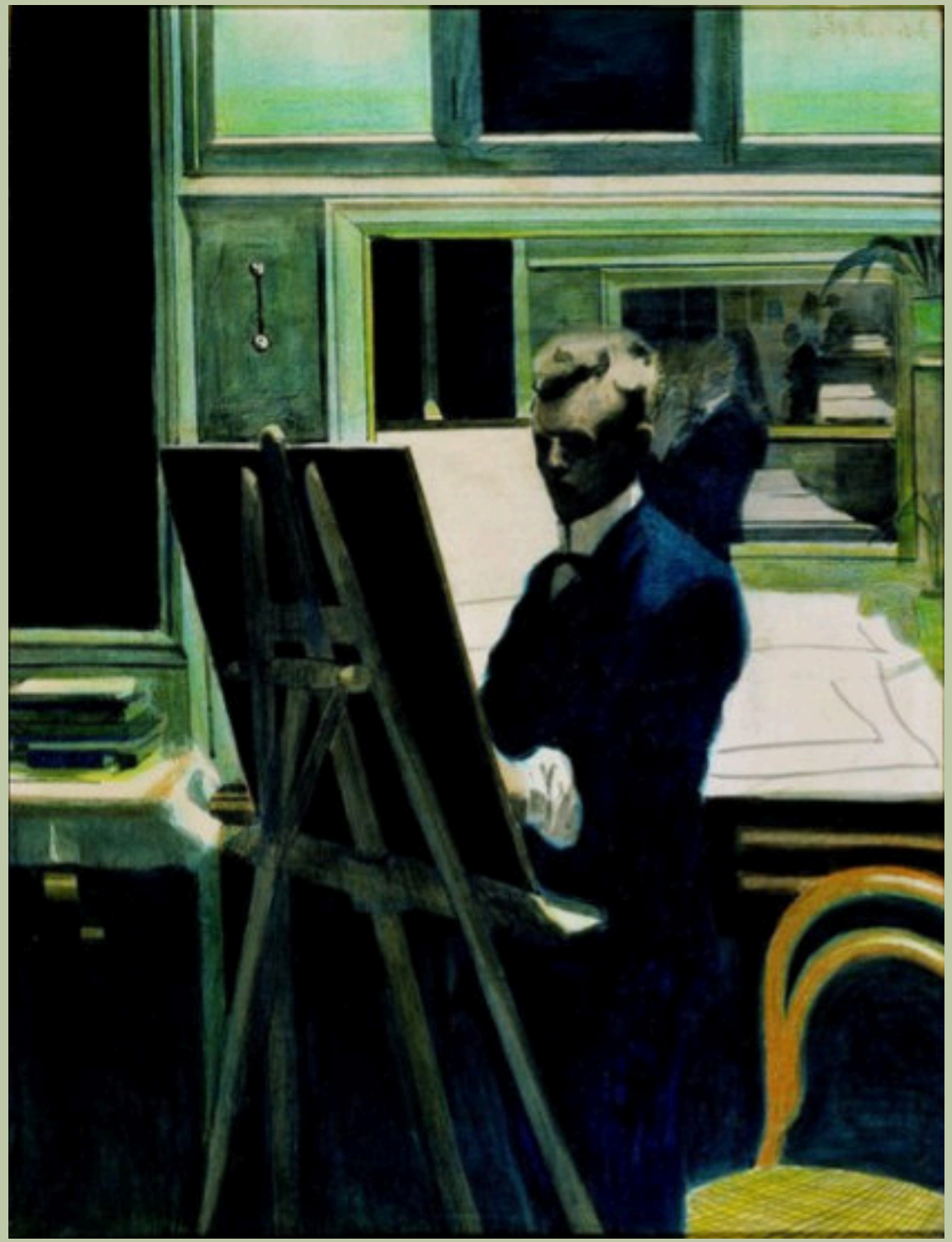

The way through the dark forest - Leon Spilliaert

Zeker in de eerste jaren domineren de donkere, sombere kleuren, in een desolate setting.
Net op het moment overigens dat Matisse en co. in Parijs de kleurenpracht van het fauvisme uitvonden.

Maar ook daarin ging Spilliaert zijn eigen weg.
Hij leefde in een soort zelf isolement, deels veroorzaakt door gezondheidsproblemen.
Hij had vanaf zijn jeugd maagzweren en leed aan slapeloosheid.

Hij ging vaak ’s nachts in Oostende wandelen om rust te vinden. Hij hield van afzondering en eenzaamheid, en was constant op zoek naar zichzelf.

De talrijke zelfportretten zijn daar de expliciete getuigen van. Grote kunst, maar je hebt toch ook een beetje het gevoel dat je naar een man op de rand van de waanzin staat te kijken.

In 2020 exposeerde de Royal Academy in Londen een aantal van zijn werken.
In de promotie voor deze expo verwijst men naar Edvard Munch.
Spilliaerts ‘Absintdrinkster’ (1907) doet inderdaad denken aan Munchs ‘Madonna’.

Spilliaert moet Munchs zwart-witwerk hebben gezien tijdens zijn verblijf in Parijs. Er is een affiniteit. Beiden hadden het psychisch zwaar.
Spilliaert bezwoer zijn angsten met kunst.
Munch was er erger aan toe.
Hij werd uiteindelijk in een psychiatrisch ziekenhuis opgenomen.’

Spilliaerts ‘Absintdrinkster’ (1907)

Spilliaert was geen schilder maar een tekenaar

Hij gebruikte Chinese inkt, kleurpotloden en waterverf.
Maar geen olieverf zoals de “echte” schilders.
Zijn oeuvre bestaat uit 4.500 werken, waarvan 61 olieverfschilderijen, maar die zien er niet uit.

Spilliaert’s moeder had gehoord dat je als kunstschilder heel veel geld kon verdienen en zei tegen haar zoon dat hij dat ook moest gaan doen.
Hij gehoorzaamde, maar het werd een fiasco.

Spilliaert had de schilderkunst niet nodig om een schilderachtig gevoel te creëren

Echte schilders bereiken bepaalde effecten door verschillende verflagen aan te brengen.
Maar een tekening heeft geen lagen.
Spilliaert was zo geniaal dat hij op voorhand in zijn hoofd precies wist wat hij op papier ging zetten.
Daarom lijkt dat werk zo op dat van een schilder.

Spilliaert op de kunstmarkt

Op de kunstmarkt heeft Spilliaert nooit potten gebroken. Dat komt vooral omdat werken op papier nooit de hoge prijzen van olieverfschilderijen halen.
Op de meest kunstbeurzen kon je tot voor kort voor niet al te veel geld werk van hem op de kop tikken.
Dat is inmiddels wel veranderd.

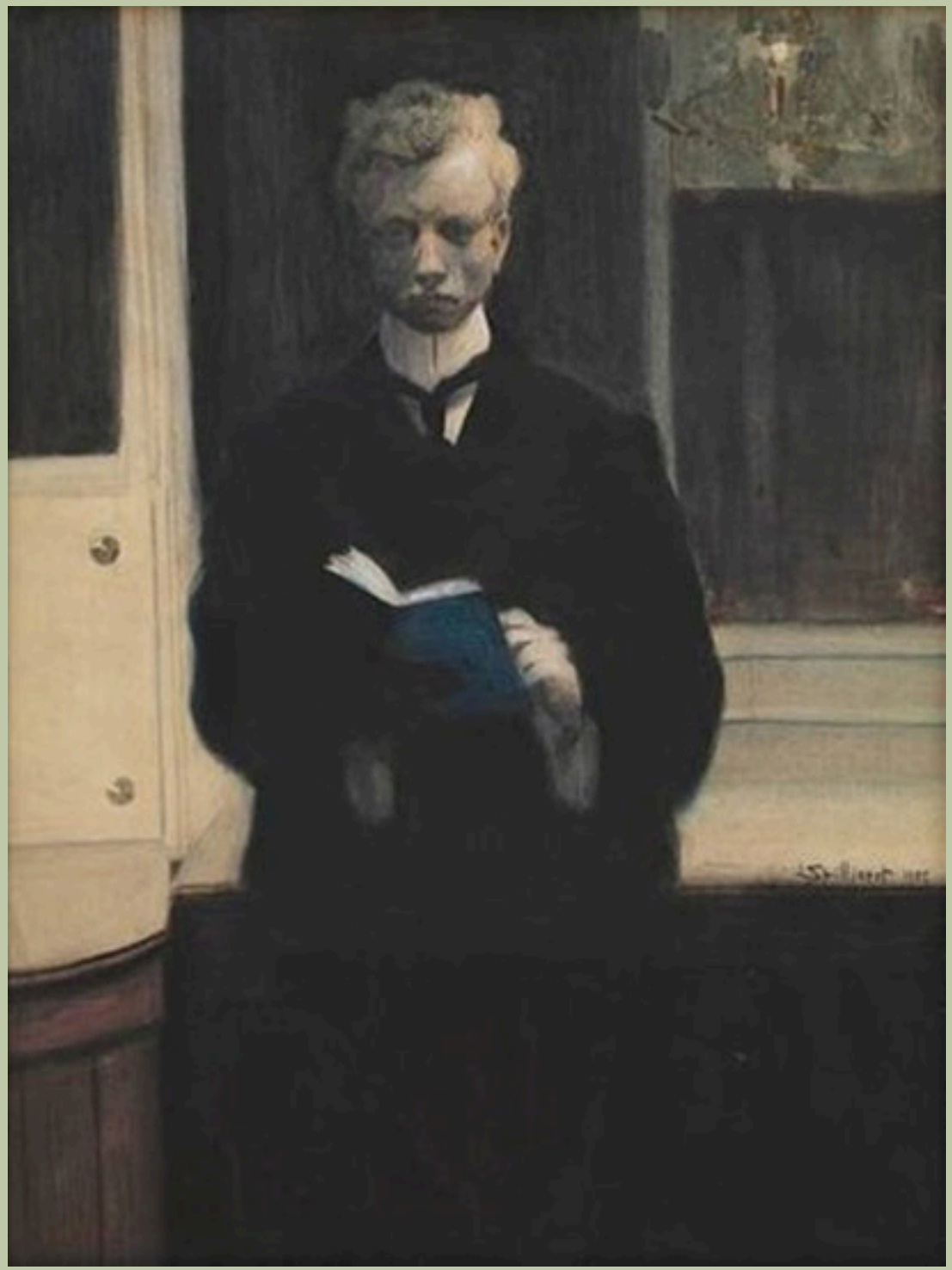

Shadows - 1945

Selfportrait - 1906

Spilliaert's realisme is niet zo ver verwijderd van de abstracte kunst.
Je hoeft van de strandtaferelen maar een lantaarnpaal weg te doen en je houdt een puur abstract werk over.
Daarom voelt hij hedendaags aan.

Hij is internationaal onbekend, omdat hij nergens bij hoorde. Veel kunstenaars uit het begin van de 20ste eeuw zijn bekend omdat ze classificeer baar zijn.
Ze behoorden tot het fauvisme, het kubisme.
Spilliaert niet. Wellicht interesseerde het hem niet.
Hij maakte kunst voor zichzelf, niet om in de kunstgeschiedenisboeken te komen.

Léon Spilliaert was een van de voornaamste Belgische kunstschilders uit de eerste helft van de twintigste eeuw. Hij was in zijn beginperiode een van de grondleggers van het literair symbolisme.

https://hetspilliaerthuis.be

Een kus voor Tatjana

Als een jong iemand zich van het leven berooft, is dat voor de omgeving moeilijk verdraagbaar.

Had je iets kunnen doen ?

Tatjana Rasjevskaja

Dat zal bij de toen 23 jarige Tatjana Rasjevskaja, een Russisch meisje van goede familie, die in Parijs op 22 november 1910 zelfmoord pleegde, vanwege een ongelukkig liefde niet anders zijn geweest.

Toch zou er weinig aanleiding zijn geweest om, meer dan een eeuw later, nog terug te komen op dit te korte leven, wanneer op haar graf, op het Cimétière Montparnasse in Parijs, niet een beeld van de in 1910 nog relatief onbekende beeldhouwer Brancusi, (1876-1957) was geplaatst.

Het gaat om een van de vele versies van het beeld ‘Le baiser’ (De kus) die beeldhouwer Brancusi, een Roemeen die in Parijs leefde, gemaakt heeft. Het stelt twee gelieven voor, die zich omarmen met een zodanige intensiteit dat zij samen één blok steen vormen – wat ze, materieel gesproken, ook eigenlijk zijn.

Aanvankelijk claimden 5 mensen erfgenaam te zijn van Tatjana Rasjevskaja.

De echte erfgenamen bleken in Ukraine te wonen.
Het beeld is nu inzet geworden van een juridische strijd tussen de erven van Tatjana Rasjevskaja, en de Franse staat.

De erven willen het beeld laten verwijderen van het graf, en het door een kopie laten vervangen.
De Franse staat wil dit verhinderen en heeft het beeld tot ‘Trésor national’ (nationaal cultuur erfgoed) verklaard.
Hierdoor kan het voorlopig niet kan worden verwijderd of uit Frankrijk worden geëxporteerd.

Achtergrond van dit alles is, dat het werk van Brancusi tegenwoordig op veilingen tientallen miljoenen euro’s opbrengt.

De erven, op het bestaan van het beeld geattendeerd door een Franse kunsthandelaar, menen de jackpot te hebben gewonnen.

Over de in 1887 geboren Tatjana Rasjevskaja is het een en ander bekend, omdat de sovjetschrijver Ilja Ehrenboerg haar in Parijs heeft ontmoet en haar noemt in zijn mémoires (Mensen, jaren, leven).

Tatjana kwam uit Kiev en was naar Parijs gestuurd door haar familie om haar te behoeden voor revolutionaire ideeën en activiteiten die in de jaren na de bloedige onderdrukking van de revolutie van 1905 op veel intelligente Russische jongelui grote aantrekkingskracht uitoefenden.

Volgens Sovjet schrijver Ehrenboerg had Tatjana in verband daarmee al eens eerder een Russische gevangenis van binnen gezien.

Naar het schijnt kreeg Tatjana een verhouding met de aan het Institut Pasteur verbonden arts van Roemeense origine, Solomon Marbais.

Het is zijn zuster die Tatjana op een dag levenloos aantreft in haar appartement aan Boulevard de Port-Royal.

Ze heeft zich opgehangen, nog maar 23 jaar oud.

Haar moeder, uit Moskou overgekomen, laat Tatjana begraven op het Cimétière Montparnasse – in een graf met eeuwigdurende rechten, dat dus nooit geruimd mag worden.

Dokter Marbais bemiddelt kennelijk bij het zoeken naar een passend grafmonument. Hij suggereert de nog onbekende Brancusi de opdracht te geven.

Diens Le baiser wordt begin 1911 op het graf geplaatst.

In 1957 heeft Brancusi, inmiddels genaturaliseerd tot Fransman, al zijn rechten en bezittingen aan de Franse staat nagelaten.
Daarom beschikt het Centre Beaubourg in Parijs ook over veel werk van Brancusi, en over de inrichting van zijn atelier.

Als Brancusi werkelijk gedreven was door liefde voor Tatjana zou de Franse staat wellicht morele rechten kunnen doen gelden ten aanzien van het sculptuur op het Cimétière Montparnasse.

Maar helaas is Le baiser in 1910 gewoon in opdracht vervaardigd en verkocht.
Tot 'Trésor national' verklaren is maar een tijdelijke oplossing – de Franse staat zal binnen afzienbare tijd met een geloofwaardig bod op het werk moeten komen, wat, gezien de tientallen miljoenen die een 'Brancusi' tegenwoordig opbrengt, vermoedelijk niet realistisch is.

Daarna kan Le baiser alsnog door de erven worden geveild en geëxporteerd.

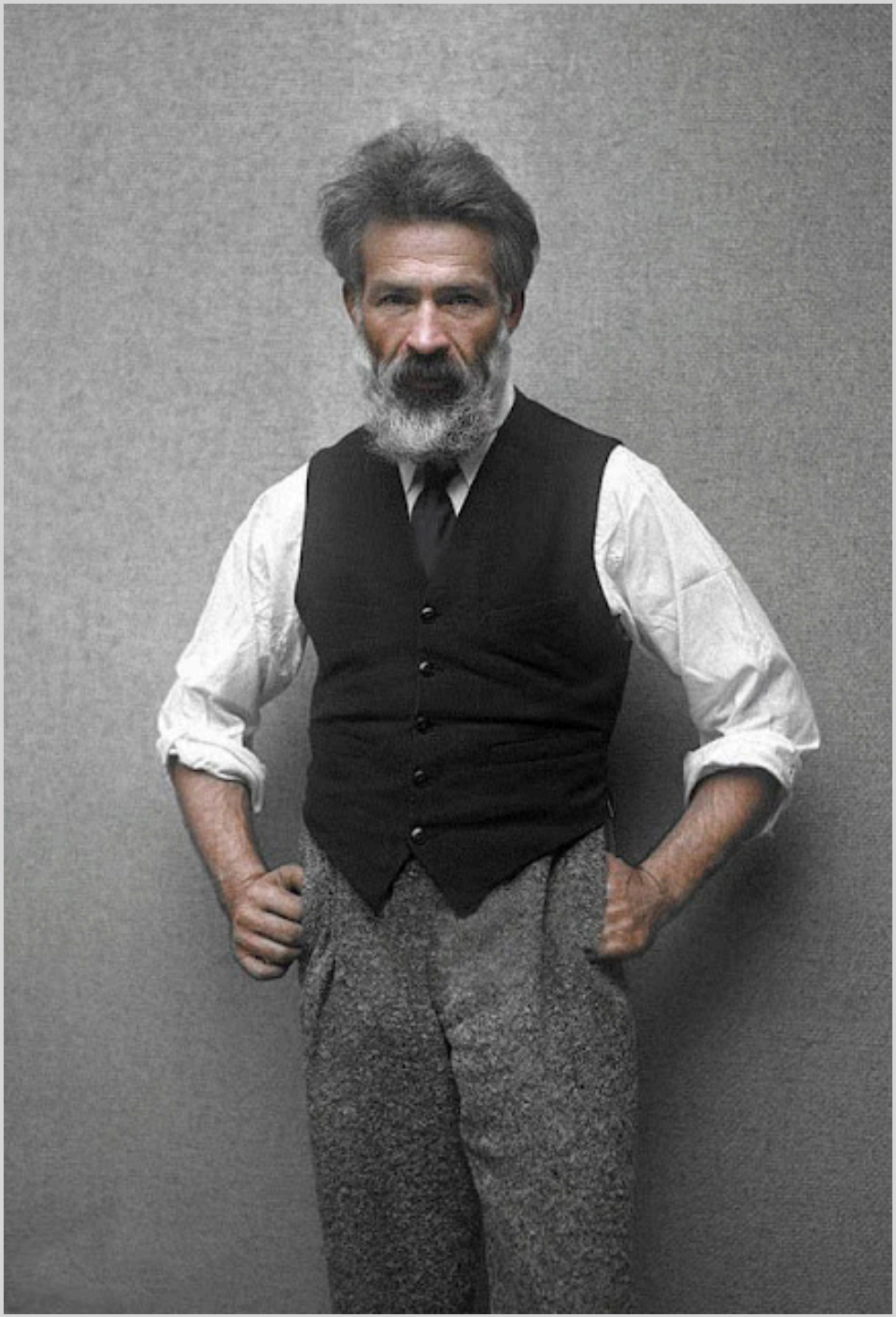

Beeldhouwer Brancusi

Kist over het beeld geplaatst

Nu naar Parijs afreizen om een relatief nog onbekende Brancusi te zien, heeft overigens geen zin.
De erven hebben hun miljoenenbezit inmiddels door een houten kist aan het oog onttrokken, om hun kus tegen de invloeden van weer en wind en uitlaatgassen te beschermen.

De Cimétière Montparnasse-versie van Le baiser was lange tijd een bedevaartsoord voor Brancusi-fans en een geliefd onderdeel op de begraafplaats voor duizenden bezoekers die elk jaar komen.

Brancusi in atelier

De kus van beeldhouwer Brancusi

Modeontwerpster Iris van Herpen maakt met behulp van een 3D printer een onaardse elegante trouwjurk

Mariana Pavani liep op haar trouwdag in een bijzondere couture trouwjurk door het gangpad van de kerk, en markeerde een belangrijke dag voor haarzelf en de mode-industrie.

De Nederlandse modeontwerpster Iris van Herpen gebruikte een 3D-printer om Maria's avant-gardistische trouwjurk te creëren, de eerste in zijn soort.

De Nederlandse ontwerper wilde dat de outfit een onaardse elegantie uitstraalde. Het complexe, futuristische ontwerp op het lijfje en de kraag geeft de jurk een stoere uitstraling en is tegelijkertijd buitengewoon flexibel en stevig.
Dit fantastische meesterwerk is een mix van hightech factoren en inventieve experimenten en begon allemaal met een bodyscan.

Iris van Herpen combineert traditionele technieken zoals het maken van plooien, draperieën en kralen met geavanceerde technologieën zoals siliconen gieten en lasersnijden.

Het 3D-bestand voor de jurk was 216,7 MB groot en het printen duurde 41 uur in een fabriek in Parijs.
Van Herpen's Amsterdamse atelier besteedde 600 uur aan het maken van het ontwerp.

Links:

Skeleton Dress
Haar klassieke herfstcreatie van 2011, 'Ensemble', in de volksmond bekend als de Skeleton Dress, was te zien in de tentoonstelling 'Women Dressing Women' van het Metropolitan Museum of Art in New York.

Ron Mueck

VOORLINDEN

Museum Voorlinden pakt uit met het grootste retrospectief ooit van Ron Mueck

Dankzij zijn ongekende vakmanschap en ongelooflijke aandacht voor details creëert de Australische kunstenaar verbluffend realistische en intieme beelden waarmee hij universele ervaringen en gevoelens van de mens overbrengt.

Bij Voorlinden zie je heel vroeg tot zeer recent werk, monumentaal groot én verrassend klein.

Mueck toont zich daarin niet alleen een groots beeldhouwer, maar ook een begenadigd observator van onze emoties.

9 juni - 17 november 2024

Voorlinden is elke dag open,
7 dagen in de week en 365 dagen per jaar,
vanaf 11:00 uur tot 17:00 uur.

Buurtweg 90
2244 AG Wassenaar
https://www.voorlinden.nl/

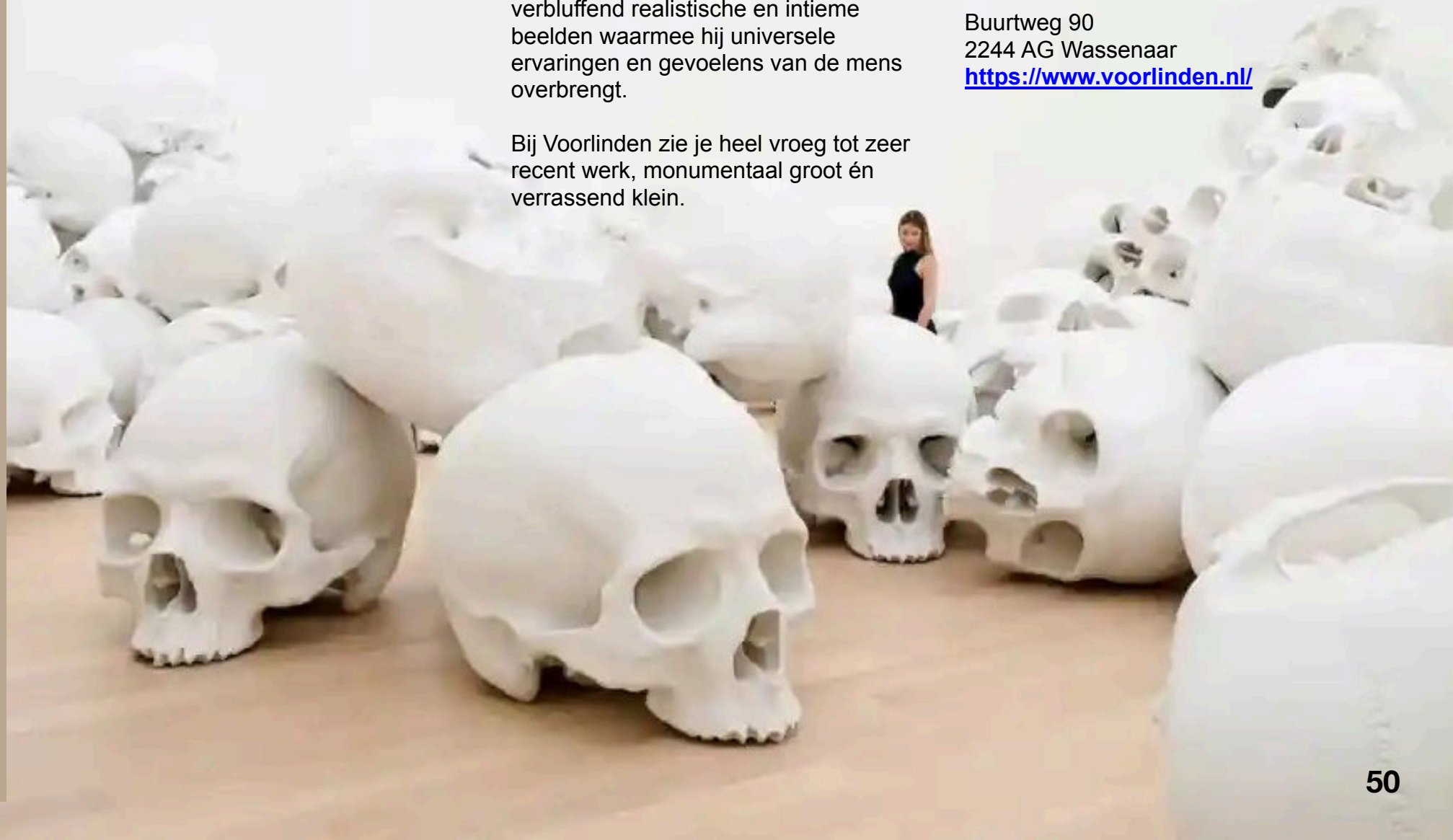

Fabrique Des Lumieres presenteert
van Vermeer tot van Gogh

In de tarwevelden nemen de laatste zonnestralen de bezoekers mee in een mediterrane siësta die overgaat in een droomachtige Sterrennacht.

Deze meeslepende tentoonstelling neemt je mee terug naar de 17e eeuw, de gouden eeuw waarin Nederlandse schilders als Vermeer en Rembrandt de Nederlandse samenleving vastlegden met ruwe zeeën, taferelen van geloof en betoverende winterlandschappen.

In totaal zijn er ruim 325 kunstwerken van zo’n 50 verschillende schilders te bewonderen. Ontdek de realiteit van het dagelijks leven en volg de voetsporen van de grote meesters die het gewone op een buitengewone manier vertegenwoordigden.

Wandel rond in de wereld van Vermeer, waar een stad ontwaakt en tot leven komt. Bewoners zijn al verdiept in hun dagelijkse werk en het observeren ervan door hun ramen creëert een gevoel van intimiteit. Drukke dames, bedienden, kooplieden, geleerden en artsen worden openhartig geschilderd, vanuit directe observatie, alsof het foto's zijn.

Meester van clair-obscur Rembrandt nodigt de kijker vervolgens uit voor een introspectieve reis. Terwijl de nacht valt in het hart van de kathedralen, word je ondergedompeld in een spirituele sfeer omringd door Bijbelse thema's.

De krachtig realistische Nachtwacht bevestigt zijn reputatie als ongeëvenaard portrettist en brengt de stoet van portretten tot een climax. Van het godenrijk van Abraham Blommaert tot de betoverende winterlandschappen van Hendrick Avercamp, de ruige zeeën van Hendrick Cornelisz Vroom en de feestelijke herbergtaferelen van Jan Steen: de tentoonstelling dompelt ons onder in de fascinerende wereld van het zeventiende-eeuwse Holland.

Als waardige erfgenaam van de 17e-eeuwse Hollandse meesters verdient ook Van Gogh onze onverdeelde aandacht. Met behulp van heldere kleuren en door zijn werk te doordrenken met intense emotie, beeldhouwde hij de verf en sublimeerde hij de landschappen, zelfportretten en stillevens.

De reis gaat verder met de hitte van de Midi, die krachtige zonnestralen introduceert die zijn kleurenpalet verder verhelderen. In de tarwevelden nemen de laatste zonnestralen de bezoekers mee in een mediterrane siësta die overgaat in een droomachtige Sterrennacht.

De tentoonstelling duurt 34 minuten en wordt direct gevolgd door onze korte tentoonstelling Mondriaan, Een overvloed aan kleur. De expo loop tot 31 december 2024

https://www.fabrique-lumieres.com

kunst noord-veluws museum

Rien Poortvliet

TEKENEND VERTELLER

8 Jun - 6 Dec 2024

Noord-veluws-museum.nl

Winckelweg 17a
8071 DN Nunspeet

Joyful Embroidery with Fleur Woods

LANGZAAM GESTIKTE LIEFDESWERKEN DIE DE NATUUR VIEREN

Creativiteit heeft altijd een groot deel van het leven van de 40 jarige Fleur Woods uitgemaakt; zowel haar reizen als haar leven in Nieuw-Zeeland, omringd door de natuur, hebben haar praktijk en esthetiek beïnvloed.

Fleur woont landelijk in Upper Moutere op de top van het Zuidereiland, Nieuw-Zeeland, omringd door boerderijen, wijngaarden en boomgaarden.

Fleur's familie, geboren uit Britse ouders in Azië, emigreerde in 1988 vanuit Hong Kong naar Nieuw-Zeeland. Fleur is geboren in Brunei en gelooft dat er zeker een Aziatische invloed in haar werk zit.

“Ik denk vaak dat de onbewuste kleuren paletten die mij inspireren hun oorsprong kunnen hebben in de Stanley Markets in Hong Kong.”

Na een periode in de zakenwereld als twintiger, besloot Fleur op pauze te drukken om haar dochters te krijgen.

Fleur Woods Art begon rond 2014 in een klein logeerkamertje in Nelson, Nieuw-Zeeland en groeide langzaam maar zeker uit tot een fulltime kunstpraktijk aan huis, die door de jaren heen vele vormen aannam.

Tijdens de beginjaren ontwikkelde en verfijnde Fleur het unieke proces van gestikt schilderen.

De afgelopen zes jaar heeft Fleur als fulltime kunstenaar gewerkt aan het creëren van werk voor tentoonstellingen, opdrachten, prenten collecties en lesgeven in Nieuw-Zeeland en Australië.

Originelen en prints in beperkte oplage worden over de hele wereld verzameld en Fleur geeft workshops aan beide kanten van de Tasman.

Ontspanning door middel van steken, kleuren en vezels

Fleur omschrijft zichzelf als een fulltime, autodidactische kunstenaar, leraar, moeder, vrouw en alle andere hoeden die creatievelingen en moeders dragen. Mijn werk is de afgelopen zes jaar geëvolueerd terwijl ik fulltime in de studio werkte.

Mijn stukken zijn gelaagde, ingewikkelde, langzaam gestikte liefdeswerken, die textuur, kleur, textiel, vezels en de natuur vieren

Mijn studio is aan huis, dus ik combineer het creatieve leven meestal met het gezinsleven en dat werkt eigenlijk heel goed voor mij.

Tijdens mijn lunchpauze even een wasje buiten hangen

Thuiswerken begon voor mij tijdens de lockdown van 2020 in Nieuw-Zeeland. Mijn doel is altijd om te proberen veel gedaan te krijgen tussen 9 en 3 uur als de meisjes op school zijn.

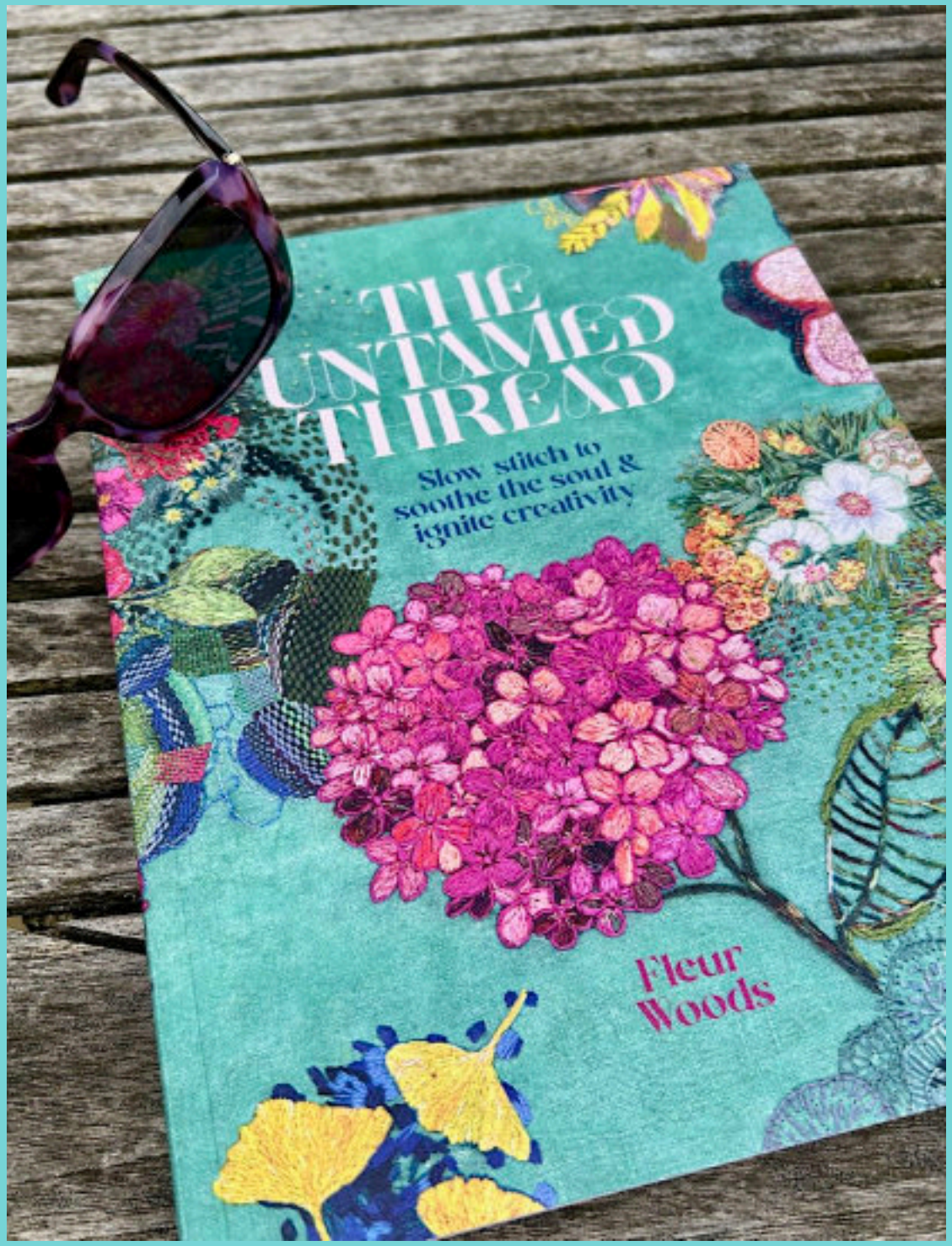

Zonder rust kan je nergens goed in zijn

Ik heb jarenlang zo ongelooflijk hard gewerkt, wat ik trouwens heel fijn vond, maar vorig jaar ben ik mezelf tegengekomen, en heb ik geleerd dat we zonder rust nergens goed in kunnen zijn. Dus dit jaar is het mijn doel om er goed in te worden.
Nog steeds een werk in uitvoering.

Fleur droomt in het groot

Ik droom grote, grote dromen en zou absoluut graag willen samenwerken met enkele van mijn creatieve helden, zoals Liberty of London of Karen Walker...

Ik denk dat ik altijd heb gedroomd van een plek/ruimte waar mijn werk volledig wordt gevierd op een duurzame en holistische manier, maar dat is nooit gestold tot een fysieke plek waarvan ik weet dat die bestaat...

Ik heb het gevoel dat de doelpalen in beweging blijven, maar op dit moment denk ik dat het heel speciaal zou zijn om mijn werk in een ondersteunende en prachtige galerie te hebben met geweldige verzamelaars op een fantastische plek.
Ik heb ook nog nooit in Europa geëxposeerd!

Down the bay

Mijn meest favoriete project is het oeuvre dat ik heb gemaakt, genaamd Down the Bay
Het is geïnspireerd op een magische tijd op het terrein van een vriend bij de Marlborough Sounds, voorafgaand aan de lockdown van 2020.

Ononderbroken inheemse wildernis, en ruige kustlijnen

Tijdens de lockdown maakte ik tijd om de concepten te verkennen; strandjutten, nostalgische vezels, patronen en prints. Ideeën die je op het strand misschien wel tegenkomt.

Eenvoudige lange dagen omringd door ononderbroken inheemse wildernis, ruige kustlijn en basiscomfort.

Het voelde geweldig om mijn werk in een nieuwe richting te creëren en te stimuleren.

De collectie werd tentoongesteld in de Kina Gallery (New Plymouth, Nieuw-Zeeland) en ik blijf werken in die richting maken, waaronder rotszwembaden met textuur en collages van gelaagde gestikte stoffen.

Fleur Woods

Website: **fleurwoodsart.com**

Instagram: **@fleurwoodsart**

Facebook: **Fleur Woods Art**

Boekenwurm Isobelle Ouzman tovert oude boeken om in bijzondere sprookjes werelden

“Het is allemaal begonnen toen ik in 2012 een doos boeken met waterschade vond op een stoep in Seattle USA”

Ik maak van afgedankte en gedoneerde romans dagboeken en schetsboeken, droomboeken met behulp van een combinatie van illustratie en papier snijden.

Door boeken als canvas te gebruiken, kan ik drie dimensionale scènes op de pagina's ontwikkelen, waarbij ik een kunstmes, lijm, inkt, kleurpotloden en aquarelverf als mijn belangrijkste hulpmiddelen gebruik.

Boeken worden soms gezien als een portaal naar een andere plek, en door ze visueel te veranderen heeft het de potentie om een van die verre plekken tot leven te brengen.

Hoewel deze werelden geïnspireerd door folklore en sprookjes verleidelijke ontsnappingen zijn aan de realiteit, merkt Ouzman op dat kunst een spiegel is - het weerspiegelt wat we al voelen, of de gevoelens die we hard proberen te vermijden.

Kunst steekt een hand uit naar je hart, een omhelzing voor je ziel

De fantasierijke kunstenaar beschouwt zichzelf als een levenslange boekenwurm en is gefascineerd door de manier waarop verhalen ons begrip van de wereld en onszelf geven.

Naast het overwegen van de rol van verhalen in onze betekenis, hoopt Ouzman ook een langzamer, meer doelbewust tempo aan te moedigen voor zowel ons leven als onze consumptiegewoonten.
"Niet alles hoeft zo snel, zo snel en gemakkelijk te consumeren te zijn", zegt ze. “De wereld beweegt snel genoeg zoals ze is, hoe dan ook.”

Gered van de stortplaats

De meeste boeken waar Ouzman mee werkt, zijn donaties. Door ze in kunst te transformeren , redt ze ze in wezen van de stortplaats. Door haar nauwgezette knipsel en gedetailleerde illustraties verandert ze haar kunst maken in een meditatie over betekenis en geduld.
Ouzman geeft hernieuwde betekenis aan afgedankte boeken en onderzoekt ook hoe verhalen functioneren in onze eigen zoektocht naar betekenis.
Fragiele boeken worden meditatieobjecten.

Ik denk dat mijn boek transformaties slechts het hoogtepunt zijn van zowel mijn interesse in verhalen als mijn omgeving door de jaren heen.

Het is triest om te zeggen, maar in massa geproduceerde, beschadigde of oninteressante boeken vullen onze stortplaatsen elke dag. Door de boeken te transformeren in kunst kunnen deze boeken weer iets voor ons gaan betekenen. Ook probeer ik de symboliek erachter te gebruiken om het belang van verhalen in het algemeen te benadrukken.

Een familie van zeef drukkers

Ik ben ook mijn hele leven bekend met de print industrie.
Mijn grootvader en vader waren zeef drukkers, en ik heb van 2010 tot 2017 met mijn vader samengewerkt.
Ik ben erg geïnteresseerd in gedrukt werk en kunst, en hoe het wordt geproduceerd.

Ik hou van zorgvuldig, weloverwogen, en gelaagd werk dat in de loop van de tijd moet worden opgebouwd, zoals printen.
Mijn kunst boeken worden op een vergelijkbare manier gemaakt.

Mijn werk raakt vaak thema's aan als escapisme (terug trekken in een andere wereld) in de natuur, maar ook aan folklore en sprookjes, die ons leren over veerkracht, tegenslag en kracht. Allemaal aspecten die ook in de natuur worden weerspiegeld.

Daarnaast denk ik dat het gebruik van boeken voor kunst belangrijke gesprekken op gang brengt over het hergebruiken van materialen, en de plaats die boeken nu innemen in een tijd van digitalisering.

Onvoorspelbaar proces

Het proces voor het werken met bestaande boeken is meestal onvoorspelbaar. Veel van de romans en tijdschriften die ik ontvang om te bewerken, zijn in slechte staat. Er zijn ook verschillende soorten papier, bindstijlen en formaten waarmee rekening moet worden gehouden.

Mijn stukken vereisen enige flexibiliteit

In het verleden zijn er momenten geweest waarop ik halverwege een boek was, en het volledig uit elkaar viel, of dat de pagina's gewoon te moeilijk waren om uit te snijden.

Ik denk echter dat dat een deel van het plezier is, omdat ik nooit weet of het wordt zoals ik voor ogen heb.
Het is een beetje een samenwerking tussen mij en het boek.

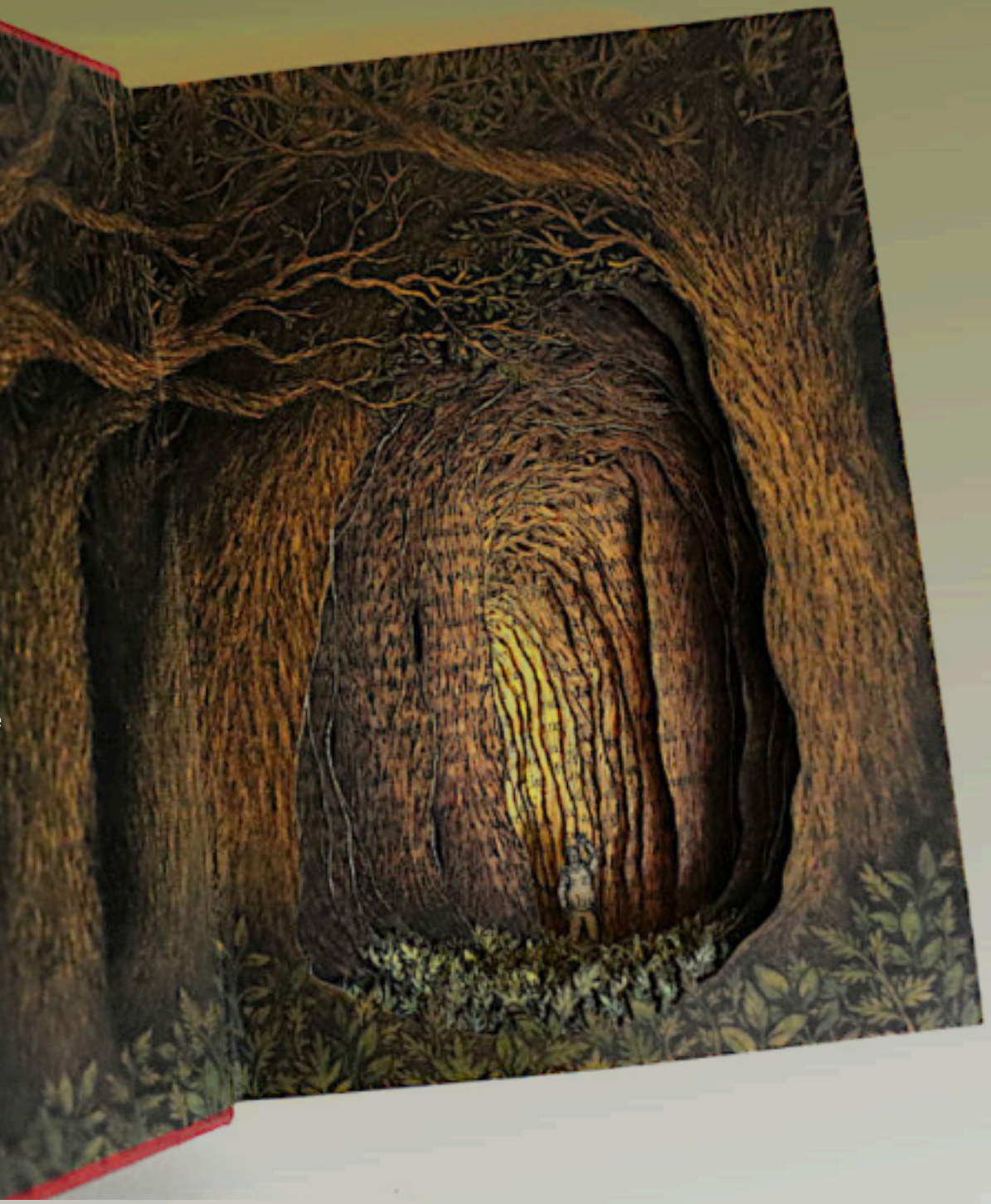

Ik gebruik het boek als uitgangspunt. Ik moet het eerst in mijn handen hebben voordat ik een idee ontwikkel. Ik gebruik de vorm, textuur, kleur en de staat waarin het boek verkeerd als onderdeel van mijn voltooide kunstwerk.

Dagen lang bladzijden aan elkaar lijmen

Zodra ik een ‘canvas’ heb gevonden dat ik leuk vind en waar ik me door geïnspireerd voel, ben ik een paar dagen bezig met het aan elkaar lijmen van de pagina’s.
Ik wacht minstens een week tot dat ze droog zijn.
Dan begin ik erin te werken. Het is een lang en langdurig proces, maar het geeft me voldoende tijd om na te denken en een weloverwogen beslissing te nemen over wat ik aan het creëren ben.
Boeken transformeren voor kunst is een poging om deze boeken weer iets te laten betekenen.
En tegelijkertijd proberen om de symboliek erachter te gebruiken om het belang van verhalen in het algemeen te benadrukken.
Ik gebruik boekpagina's om mijn passie voor verhalen en de natuur in een driedimensionaal domein te brengen, waarbij ik vaak thema's als escapisme, zelfreflectie en hoop aanraak.
Ik wil laten zien dat getransformeerde boeken en verhalen ons een gevoel van eigenwaarde en verbondenheid kunnen geven.

https://isobelleouzman.com/

isobelleouzmansales@gmail.com

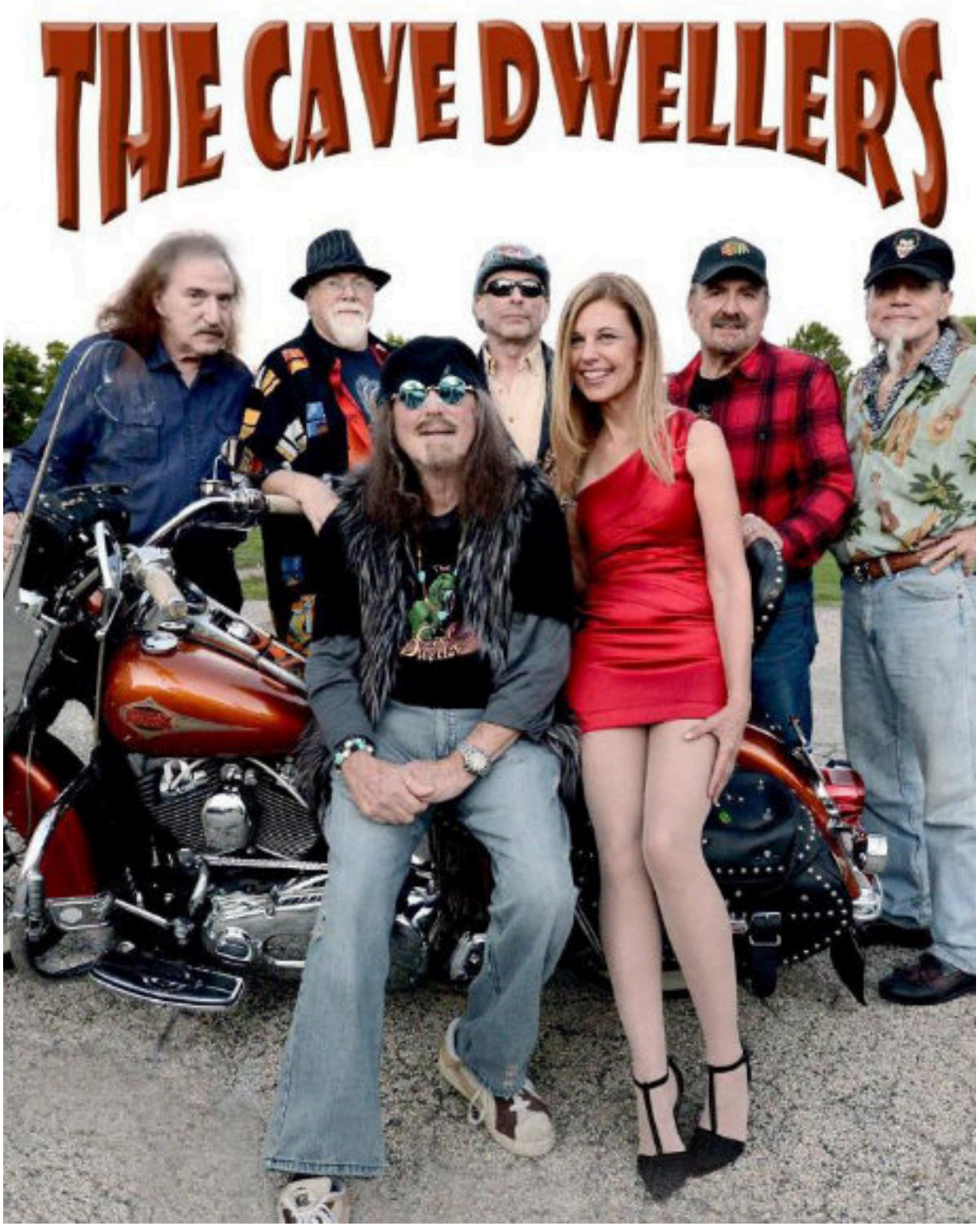

Schitterende muziek cover/video van Jefferson Airplane's 'White Rabbit' door The CAVE DWELLERS

Chicago's Origional 1960 Garage Band

De 'Cave Dwellers' was het idee van Gary Goldberg.
Hij groeide op aan de noordkant van Chicago en studeerde aan het Wilbur Wright Junior College in de stad.
Het was 1964 en de Britse invasie bereikte net de Amerikaanse kust. Gary had een visie om een Rock-'n-roll band te hebben die optredens zou geven en muziek zou maken.

Eind 1964 begon de groep echt vorm te krijgen.
Nu, ruim 50 jaar later, zijn de 'Cave Dwellers terug, waar ze nog steeds muziek maken en mensen entertainen.

Deze video is een kijk waard.
https://www.youtube.com/watch?v=gd7D2iXHnWs

https://cavedwellerschicago.com/

Produced by Alain Quinn, and Greg Bizzaro of Jaffe Films.

http://AlainQuinn.com

http://JaffeFilms.com

Krijtdag in Engeland

De ceremonie van het krijten van het paard,
een 3000 jaar oude pictogram
ter grote van een voetbalveld

Als je in de vallei bij het dorp Uffington in Oxfordshire, Engeland staat en omhoog kijkt naar de hoge curve van kalkgrasland boven je, domineert één ding het uitzicht.

Over de flank van de heuvel loopt een enorm wit, abstract figuur van een paard dat uit het krijt zelf is gesneden. Hij heeft een dun, golvend lichaam, stompe poten, een merkwaardig lange staart en ronde ogen in een vierkante kop.

Dit is het Uffington White Horse, de oudste van de Engelse heuvelfiguren. Het is een 3000 jaar oud pictogram ter grootte van een voetbalveld en zichtbaar vanaf 30 kilometer afstand.

Op deze ochtend in juli bespikkelen zwarte stippen de lagere hellingen terwijl kleine groepen mensen langzaam naar boven sjokken. Ze komen het paard schoonmaken.

Het is 'krijtdag', een schoonmaak ritueel dat hier al drie millennia regelmatig plaatsvindt. Er worden hamers, emmers krijt en kniebeschermers uitgedeeld en iedereen krijgt een plek toegewezen.

De krijters knielen en slaan het krijt tot een pasta, waardoor de steenachtige paden in het gras centimeter voor centimeter witter worden.

“Het is ‘s werelds grootste kleuring tussen de lijnen”, zegt George Buce, een van de deelnemers.

“Het is ‘s werelds grootste kleuring tussen de lijnen”, zegt George Buce, een van de deelnemers

Het krijten of ‘schuren’ van het paard was al een eeuwenoud gebruik toen antiquair Francis Wise er in 1736 over schreef. ‘De ceremonie van het schuren van het paard wordt sinds onheuglijke tijden gevierd door een talrijke menigte mensen uit alle omliggende dorpen’

Hij schreef:
Vroeger kwamen duizenden mensen voor de schoonmaak, waarbij er een kermis werd gehouden in de kring van een nabijgelegen prehistorisch fort. Tegenwoordig is het een rustiger evenement. De enige geluiden zijn de wind, verre vogelgezang en het bonzen van hamers op het krijt dat door de voeten heen voelbaar is.

Natuurbeschermingsorganisatie de National Trust houdt toezicht op het krijten en zorgt ervoor dat de oorspronkelijke vorm van het paard behouden blijft.
Maar het werk wordt gedaan door iedereen die mee wil. Lynda Miller werkt aan het oog, een cirkel ter grootte van een autowiel.

“Het paard heeft altijd deel uitgemaakt van ons leven”, zegt ze.

“We zijn erg enthousiast dat we vandaag het oog schoonmaken. Toen ik een klein meisje was en hier met mijn vader en moeder kwam, was het oog een bijzondere plek. Vroeger deden we er een wens bij.

”Weken later vond iemand het leuk om het 3000 jaar oude pictogram onder te spuiten met paarse verf.

Ad de Rouw

Ad de Rouw uit Kerkdriel maakt kunst van gevonden metalen voorwerpen. Schroeven, bouten, stukken ijzer enz. alles wat hij op zijn (fiets) pad tegenkomt.

Hij verzamelt dit in een doos die hij zo nu en dan om kiept op de werkbank om te zien of hij er iets interessants van kan maken.

Op het eerste oog een stuk oud verroest ijzer met wat gaten erin en een klinknagel die is blijven zitten. Toch trekt het mijn aandacht; wat kan ik hiervan maken?

Na wat poets- en buig werk en afgemaakt met een oude kogel uit een groot kapot lager, had ik een zittende figuur. Ik had het gevoel dat het nog niet áf was.

Dagen later viel mijn oog op "het huis" van een afgebroken schoffel. Een snoeischaar die betere tijden had gekend leverde een paar benen voor een tweede figuur.

Enkele stukken rond ijzer voor een hoofd, afgemaakt met een sluitring voor de hoed, maakte hem compleet.

Het bruidspaartje zoals je ook op oude foto’s zag, was geboren.

Mail: **derou023@outlook.com**

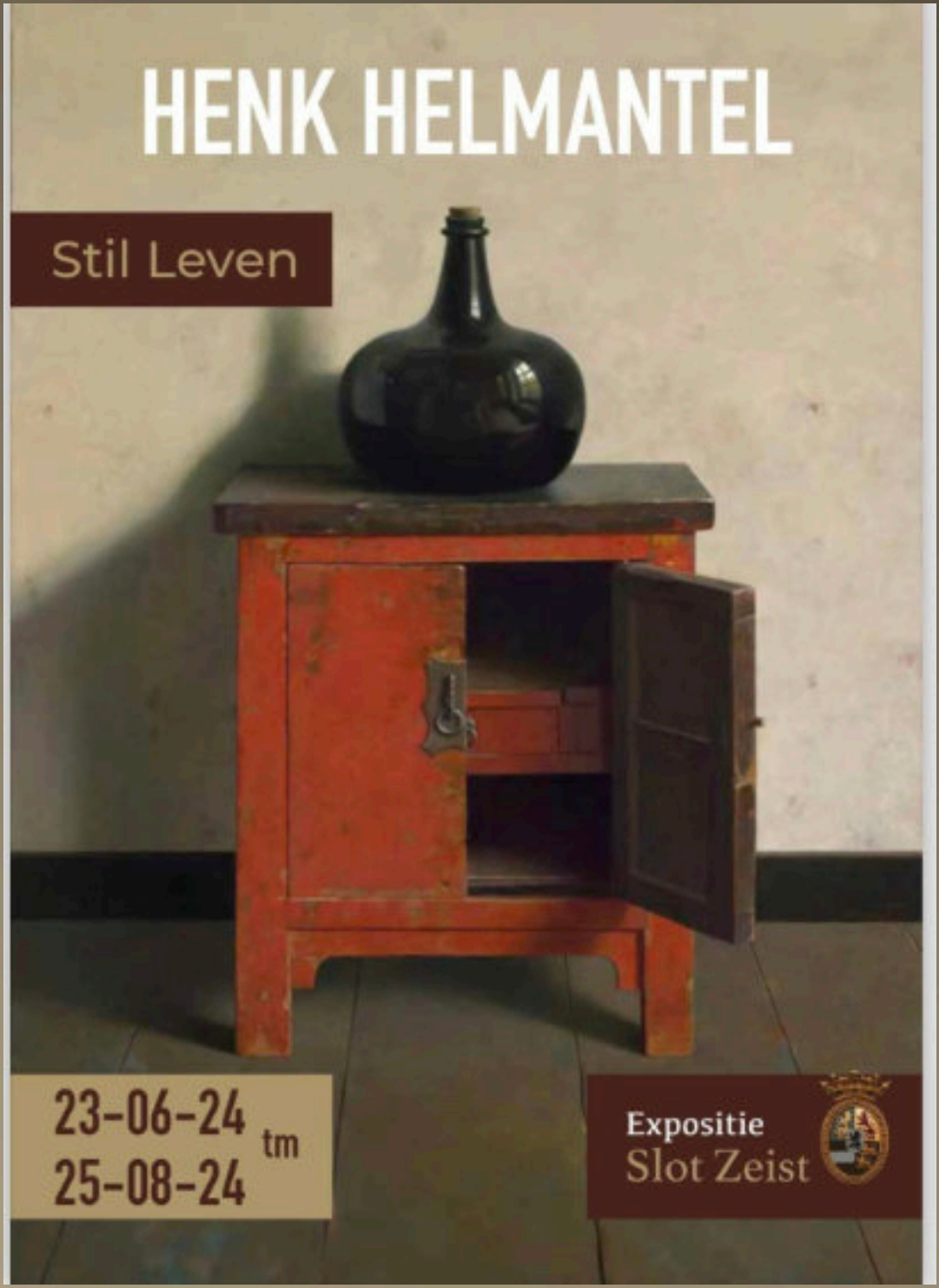
HENK HELMANTEL
Stil Leven
23-06-24
tm
25-08-24
Expositie
Slot Zeist

HORTUS BOTANICUS HAREN
14e BEELDEN EXPO
'Hortus Animali'
• 25 kunstenaars
• 115 kunstwerken
26/05
29/09
2024
HORTUS BOTANICUS HAREN
KERKLAAN 34
9751 NN HAREN
Elke dag geopend van 10.00-17.00 uur
QBUZZ 51 stopt voor de ingang!
Gratis parkeren achter TINQ-pompstation
www. hortusharen.nl

Editie 14.4 van Passe-Partout Kunstmagazine verschijnt half September 2024

Wist U dat er ook een Engelse versie van
Passe-Partout Kunstmagazine beschikbaar is.
Voor meer informatie of een gratis abonnement mail naar:

Redactie:
sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

De laatste editie en alle eerdere edities van
Passe-Partout Kunstmagazine kunt u teruglezen op de website
van het Leerdams kunstenaars collectief

Schilderij: the Dream - Henri Rousseau
Bewerkt door
***FatCatArt.com**: Svetlana Petrova*

© Passe-Partout Kunstmagazine 2024

Wij zijn een stichting zonder subsidie.
Ons doel is om mensen warm te maken voor de kunst.

Want kunst kleurt je leven !

Wij hebben vrienden nodig die met 10 euro per jaar
onze stichting steunen.

Wil jij alsjeblieft ook onze vriend worden ?

Ons rekening nummer is:
NL82 Rabo 01671774 00
t.g.v Stichting
Leerdams Kunstenaars Collectief.